

end vi ser i dag, for det kniber uendelig meget med en længerevarende efterbehandling. Samtidig forventer vi også gode resultater af de forsøg, der nu bliver udført, bl.a. i Vestsjællands Amt, med metadon som injektion, og vi erkender samtidig, at den lille gruppe hårdt belastede narkomaner, der har brug for hjælp, skal have både den lægelige og den sociale hjælp.

Det kræver så også en større indsats, bestemt, end den, vi ser i dag, og der kunne man jo godt tænke sig – som vi drøftede på en nylig afholdt konference om unge og rusmidler – at den politimæssige indsats kunne nedtones, og at midlerne konverteredes til en øget psykosocial indsats. Det vil vi gerne se på fra CD's side.

Der mangler opholdssteder, og der mangler motivation. Der mangler motivation hos narkomanerne, også på Maria Kirke plads. Motivation for afvænnelse mener jeg ikke, man kan forvente, hverken hvis man er alkoholiker eller narkoman. Man kan ikke forvente, at de folk, der er på krogen, kan være motiverede til en afvænnelse. Det synes jeg ikke er logisk.

Derfor kommer vi nok også til at diskutere spørgsmålet, om mangel på motivation vedblivende så også skal medføre en mangel på behandling. Det ville det jo aldrig gøre efter psykiatriloven. Der ville man sige, at de folk er til fare, ikke for andre, men for sig selv, og så hjælper vi dem selvfølgelig, hvad enten de synes, det er en god idé eller ej.

I CD mener vi, at Folketinget går galt i byen, hvis man tror, at introduktionen af nye stoffer er løsningen på det store problem, vi har.

Så vil jeg lige ganske kort citere resten af det, hr. Villy Søvnal citerede fra lederen i Ugeskrift for Læger i dag. Der står, at det bliver bedre, og derefter står der:

»Derefter er der tvivl om årsagerne og om, hvor stor en rolle placeboeffekten har spillet, herunder den psykosociale støtte, selve injektionen som indtagelsesmåde, det højt kvalificerede forsøgs personale og offentlighedens store interesse.«

Så ja til en øget psykosocial indsats.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Det er som bekendt ikke første gang, at spørgsmålet om lægelig ordineret heroin er til debat her i Folketingssalen. Det er et utrolig svært emne at tage stilling til, og det bliver ikke nemmere af, at der blandt eksperter er stor uenighed om virkningen af lægeordineret heroin.

For mig at se kunne lægelig ordineret heroin være en løsning for de hårdest belastede narkomaner, som daglig er tvunget til kriminalitet og prostitution for at kunne finansiere deres udgifter til narko, når alt andet har været forsøgt. Det er ynkelige skæbner på alle måder, og jeg synes ikke, vi kan lade dem i stikken, så hvis det er sidste vej, er det som sagt min personlige opfattelse, at så bør vi også gå den.

Men jeg er jo ikke ekspert på området, så jeg mener, det er rigtigst på nuværende tidspunkt at afvente vurderingen fra den ekspertgruppe, som regeringen vil nedsætte for at belyse mulighederne for yderligere initiativer over for de hårdest belastede narkomaner. Det er vigtigt, at jeg ved præcist, hvad det er, vi sætter i gang, hvis vi beslutter os for at iværksætte forsøget.

Afgørende for mig er det dog, at et eventuelt forsøg med indførelse med lægeligt ordineret heroin ikke må komme til at stå alene. Det er helt og aldeles afgørende, at et forsøg følges op af en psykosocial indsats, så problemet, om jeg så må sige, ikke bare fejes af vejen, men det kan være, at det også er det, der skal til, for at man kan nå de pågældende mennesker.

Det er utrolig vigtigt, at de hårdest belastede narkomaner, forsøg med lægelig ordineret heroin eller ej, får hjælp og støtte til at skabe sig et liv, til at få et arbejde, en bolig og et netværk, så de kommer til at fungere som mennesker.

Det er ikke nogen hemmelighed, at der i den radikale gruppe er delte meninger om forsøg med lægeligt ordineret heroin. Afgørende er dog den psykosociale indsats. Selv er jeg som sagt ikke umiddelbart afvisende over for et forsøg, men jeg – så vel som den radikale gruppe – mener, at det mest rigtige på nuværende tidspunkt er at afvente resultatet af ekspertgruppens arbejde. Det Radikale Venstre kan på den baggrund ikke støtte forslaget.

Frank Aaen (EL):

Som det er fremgået af de korte bemærkninger, er vi positive over for forslaget. Og vi er også glade for, at regeringen er ved at bevæge sig væk fra den tidligere meget bestemte afvisning til nu at ville overveje at undersøge sagen nærmere. Ingen kan have noget imod, at man undersøger tingene godt, før man sætter noget i gang.

Når vi er indstillet på at støtte lægeligt ordineret heroin til de særlig hårdt belastede narkomaner, er det først og fremmest ud fra et ønske om skadesbegrænsning, at kunne forbedre og men-